

konferencen i Beijing næste år. Juridisk Udvalg i Nordisk Råd har taget dette spørgsmål op.

Grønlands og Færøernes tilknytning til Danmark gør det naturligt, at netop den danske delegation er opmærksom på Nordatlanten, men det selvfølgelig risikerer ofte at blive glemt. Derfor skal det her nævnes, at Det Radikale Venstre er helt klar over, at der fortsat er nordiske lande uden for EU.

Medansvar viser sig oftest på det konkrete plan i budgetterne. Der har sidste år været diskussion om Ministerrådets opprioritering af kulturområdet; den debat har fundet et roligere leje. Jeg er enig med ministeren i, at kultur, uddannelse og forskning er vigtige nordiske temaer, ligesom det er hensigtsmæssigt, at de baltiske stater støttes økonomisk.

Det Radikale Venstre er fortsat aktiv i det brede nordiske samarbejde.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, det er en udmærket skik at redegøre for det nordiske samarbejde forud for Nordisk Råds session, men man fristes til at tro, at det, der er på dagsordenen her, er en debat om EU.

Jeg vil ikke takke ministeren for redegørelsen, for jeg synes faktisk ikke, den handler om det, den burde. Til nød er der tale om en debat om Norden i EU. Det synes, som om ønsketænkning – der foregriber et par afstemninger i de øvrige nordiske lande – helt dominerer redegørelsen fra ministeren.

Naturligvis skal vi forholde os til, at nogle af de nordiske lande er medlemmer af EU, og at nogle ikke er det, men jeg kan altså ikke lade være med at gøre opmærksom på, at den situation har vi været i siden den 1. januar 1973. Når ministeren fremstiller opgaverne for den kommende periode som på den ene side et spørgsmål om at tilpasse sig samarbejdet med EU og EØS og på den anden side at finde løsninger, der sikrer, at Island, Færøerne og Grønland fastholdes i den nordiske kreds – og det var altså et citat – har man allerede mentalt droppet det nordiske samarbejde.

Det havde været mere på sin plads, om en minister for nordisk samarbejde havde fremlagt en reel plan for det kommende års nordiske samarbejde under hensyntagen til de forskellige landes forskellige relationer til EU og alt dets væsen. Hvad er det for en værdifuld nordisk dimension, som ministeren mener vi kan tilføre samarbejdet i EU?

Jeg vil gå over til det, jeg lige har lært af hr. Hans Engell, nemlig en retorisk undren. Hvordan kan vi udvikle det nordiske samarbejde – og til fru Dorte Bennedsen: jeg mener udvikle – inden for produktionsområdet, inden for energiområdet, på miljøområdet, på trafikområdet, i det sociale og kulturelle liv og udvikle samarbejdet med nærområderne? Hvad mener vi f.eks. om en fælles energiplan for hele Norden?

Hvordan kan vi udvikle alle disse ting, hvis arbejdet i ministerens hoved allerede er indtænkt i EU's institutioner? Hvordan kan samarbejdet få næring til værdifulde løsninger på nordiske præmisser eller ud fra nordiske værdier, som det jo hedder, hvis sådanne løsninger i masse af tilfælde vil være i direkte strid med EU og EU-regler? Hvordan kan vi undgå, at et eller flere nordiske landes medlemskab af EU vil blive brugt til at underminere de danske undtagelser med alt, hvad det indebærer af pression for Danmark?

Ministerens redegørelse og debatten i dag burde handle om det indholdsmæssige i det nordiske samarbejde på alle de omtalte områder og ikke mindst en prioritering af disse opgaver og ikke bestå i en lang legitimering af at indordne det nordiske samarbejde under EU.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Må jeg godt først have lov at sige tak for den meget venlige velkomst til den del af mit job, som jeg glæder mig meget til at vi skal i gang med i et godt samarbejde mellem den danske delegation og ministeren – mig selv. Jeg skal gerne indrømme, at jeg også selv er glad for at have den nordiske parlamentariske erfaring, og derfor kan jeg nikke genkendende til mange af de indlæg og opfordringer, der er kommet fra ordførerne. Jeg vil gerne her give et tilsagn om et tæt, kontinuerligt samarbejde, så vi fra Danmarks side på alle niveauer kan bidrage på den bedst mulige måde.

Jeg er enig i den betragtning – jeg tror, det var hr. Knud Enggard, der brugte vendingen – at vi står i en historisk situation ved Tromsøsessionen. Sådan tror jeg at langt de fleste oplever det, og jeg tror, det er en særlig oplevelse for danske parlamentarikere og ministre, fordi vi jo er i den specielle situation, at vi i over 20 år har haft vores gang både i det europæiske samarbejde i EU og i det nordiske samarbejde.

Jeg skal også gerne her dele det håb, som nogle af ordførerne har givet udtryk for – og